

El Petit Palau acull l'estrena absoluta de l'òpera de cambra 'Andròmeda encadenada' d'Agustí Charles

La soprano María Hinojosa protagonitza l'obra amb llibret de Marc Rosich sobre textos de Fátima Frutos

El dijous 28 d'octubre (Petit Palau, 20 h), dins el cicle Palau Fronteres, el Palau de la Música Catalana acollirà l'estrena absoluta de l'òpera de cambra *Andròmeda encadenada* d'Agustí Charles, amb llibret de Marc Rosich a partir del poema homònim de l'autora basca Fátima Frutos. Amb posada en escena de Jordi Pérez Solé, direcció musical de José Rafael Pascual-Vilaplana i protagonitzada per la cantant María Hinojosa, *Andròmeda encadenada* és una òpera d'un sol acte que pren la forma de monodrama per a soprano, amb violí amplificat, arpa, percussió i electrònica en viu (amb la incorporació de l'ePad-Wood, un nou instrument de percussió electrònic creat pel mateix compositor). Aquesta és una producció d'Òpera de Butxaca i Nova Creació, amb la col·laboració del Palau de la Música Catalana.

El significat originari de la paraula "andròmeda" és "dona que ho pot tot". *Andròmeda encadenada* parteix del poema homònim de l'escriptora donostiarra Fátima Frutos, en què l'autora agafa el vell mite de la dona encadenada a les roques i salvada per Perseu i en fa una lectura en clau personal, contemporània i, sobretot, feminista. El llibret de Marc Rosich transforma els versos dramàtics del poema en un monòleg cantat en què també s'inclouen altres textos extrets de diversos poemaris de Frutos, així com citacions de poetes clàssics, com Lope de Vega o Calderón de la Barca, dedicats al personatge mitològic. María Hinojosa posa veu a una dona en crisi després d'una ruptura, però que, tot refugiant-se en la lectura dels clàssics, i sobretot en la reinterpretació del mite d'Andròmeda, acaba trobant una via per desprendre's dels lligams de dependència sentimental i així autoafirmar-se.

Amb aquesta nova creació, Agustí Charles presenta la seva darrera obra lírica, en la qual posa a prova tots els aspectes tecnològics aplicats a la composició en què ha treballant darrerament. El resultat és una obra que conté un llenguatge imaginatiu i alhora tremendament actual; per això s'hi utilitzen instruments nous, construïts pel mateix compositor, amb sistemes de computació Arduino, mitjançant sensors de moviment, i altres estris de reproducció i modificació del so en directe, tant de la veu com dels instruments. Amb

aquesta tecnologia el compositor vol desenvolupar un llenguatge musical basat en la integració del so d'una manera immersiva, amb què el públic senti de ben a prop l'impacte del drama per viure una experiència única.

Imatge destacada: la soprano María Hinojosa. ©May Zircus